

Năm nay tôi 80 tu i.

Vì tôi thường nói với mẹ y con; «Ông bà mình nói ng i già hay sanh t t, đúng quá! Bậy coi; ba bậy bậy gì sáng nào u ng cà phê xong cũng i đ ng tr c t m l ch tháng treo phòng khách, nhìn tr m ngâm m t chút r i l y bút g ch treo ô vuông đ ngày hôm qua! Chi v y h ng bi t? H i ng thì ng nói g ch đ nh r ng đ n ngày n y tháng n y mình v n còn trôi sông l c ch! Tr i đ t! Đ nh c Phá t h n ba m i năm ch ph i m i đây đâu mà đi g ch l ch t ng ngày! ng còn nói g ch đ coi ch ng nào mình m i thôi g ch đ v l i Vi t Nam...»

Câu nói c a tôi là s th t nh ng vì v tôi không hi u nên cho là tôi già sanh t t! Làm sao gi i thích đ c m i l n tôi g ch treo m t ngày nh v y tôi có c m t ng nh là tôi v a nhích l i g n quê h ng m t chút – m t chút thôi – đ đ nuôi hy v ng th y m t ngày nào đó mình v n còn s ng mà tr v ...

Sáng nay, cũng gi ng nh m i ngày, tôi c m bút g ch treo ô vuông ngày hôm qua. Ô vuông ngày hôm nay đ p vào m t tôi làm tôi gi t mình; ngày n y, năm 1975! Tôi b ng nh ra, nh rõ, nh ng gì đã x y ra ngày đó, nh nh in. R i s «cái ngày đó» nó vu t kh i ký c v n đã quá hao mòn c a tu i già, tôi v i v l y gi y bút ghi l i...

* * *

... Hò i thò i trồ c 75, tôi làm vi c cho m t hăng d u Vi t Nam, ph trách nh p c ng xăng d u t Singapore vào kho d u Nhà Bè đ cung ng cho th tr ng dân s và quân s mi n nam Vi t Nam. Vì trong x có gi c nên th tr ng quân s chi m 60%, trong đó xăng máy bay d u đ u.

Các b n tôi trong quân đ i gi i thích cho tôi bi t r ng chi n tr ng mi n nam s y m tr c a không l c là quan tr ng nh t. Do đó, tôi luôn luôn theo dõi sát tình hình d tr xăng máy bay các kho d u mi n nam, t kho N i Hiên Đà N ng d n xu ng kho C n Th thông qua kho l n Nhà Bè...

Vào cu i tháng 4 năm 1975, sau l nh tri t thoái cao nguyên, tình hình quân s tr nên t t. S tr tay không k p, tôi còm-măng Singapore m t tàu xăng máy bay. Hay tin n y, hăng b o hi m có h p đ ng v i hăng d u tôi làm vi c đánh đ i n ph n đ i, không cho tàu d u qua Vi t Nam vì n c tình hình b t n. Đánh đ i n qua, đánh đ i n l i, cù c a c tu n h m i b ng lòng cho tàu d u qua, v i đ i u ki n ph i có h t ng c a Navy M h m i cho tàu vào sông Sài Gòn đ c p kho Nhà Bè!

Tôi báo cáo v i ban giám đ c vì lúc đó kho l n Nhà Bè tr l ng xăng máy bay ch còn đ có b y ngày tác chi n c a không quân. Ban giám đ c ch p thu n đ i u ki n c a hăng b o hi m.

Tôi v i vã gi i đ i n tho i l i c quan y m tr M đ xin h p kh n. Ông tr ng s tr l i; «Tôi s đ n ngay văn phòng ông. Cho tôi m i phút!». Tôi quen ông n y – tên W, th ng đ c gi i là «X p» – nh hay đi h p chung. Ông ta đ th ng nh ã nh n, bi t chút đ nh ti ng Pháp nên l n nào g p tôi cũng nói; «Bonjour! ậ va?» (Chào ông! M nh h ?) X p W đ n văn phòng tôi v i hai ng i ph tá. Tôi đã làm s n h s n nên sau khi m i ng i, tôi trao ngay cho h đ h đ theo dõi nh ng gì tôi s trình bày. M i phút sau, tôi k t lu n xin can thi p g p đ tàu d u xăng máy bay c a hăng tôi đ c h t ng, không quên nh c l i đ i m chánh y u là tr l ng xăng máy bay ch còn đ đ chi n đ u trong vòng có b y b a!

Nghe xong, X p W xin phép b c ra ngoài gi i radio v trung ng. M t lúc sau, ông tr vào, nét m t và gi ng nói v n t nhiên nh ch ng có gì quan tr ng h t; «R t ti c! Chúng tôi không giúp đ c! Thôi! Chúng tôi v !». Tôi đang nghe ngh n ngang c thì ông W v vai tôi nói nh b ng ti ng Pháp; «Allez vous en!» (Ông hãy đi, đi!) Ra đ n c a phòng, ng ng ng l i nhìn tôi, g t

Ngày Nay, Năm 1975...

Tác Giả: Ti&#u T&

Thứ Tư, 16 Tháng 5 Năm 2012 08:22

nh&# đ&# u m&# t cái nh&# đ&# chào nh&# ng tôi nghĩ là &# ng mu&# n nh&# c &# i câu nói cu&# i cùng "Allez vous en!" (Ông hãy đi, đi!) ...

Tôi ng&# i b&# t đ&# ng, nghe t&# c tràn lên c&# vì th&# y mình b&# t &# c quá và cũng nghe th&# &# ng vô cùng cái quê h&# &# ng nh&# bé c&# a mình, nh&# &# c ti&# u đ&# n m&# c đ&# mà khi c&# n n&# m tay đ&# kéo đi theo thì «h&# » dần... đ&# y đ&# &# ng cái nh&#n «hai bàn tay n&# m &# y nhau» đ&# ch&# ng t&# s&# th&# t tình «kh&# ng khít», r&# i khi không còn c&# n n&# a thì c&# t&# nhiên buông b&# không ng&# &# ng tay gi&# u m&# t, vì bi&# t m&# &# i m&# &# i r&# ng «th&# ng nh&# &# c ti&# u đó không làm gì đ&# &# c mình»! Tôi ráng k&# m xúc đ&# ng, b&# &# c qua phòng h&# p c&# a ban giám đ&# c, ch&# nói đ&# &# c có m&# y ti&# ng: «Chánh quy&# n M&# t&# ch&# i!».

Sau đó, tôi đánh đ&# n qua Singapore, cũng ch&# b&# ng m&# t câu; «Không có h&# t&# ng». H&# tr&# &# i ngay; «OK! Good Luck!» (Nh&# n đ&# &# c! Chúc may m&# n!)

Hai ch&# cu&# i cùng, trong hoàn c&# nh n&# y và vào th&# i đ&# m n&# y, nghe sao th&# t đ&# y chua xót! Th&# y m&# i có ba gi&# chi&# u, nh&# ng không còn lòng đ&# đầu đ&# ng&# i &# i làm vi&# c nên tôi lái xe v&# nhà. Tôi lái nh&# cái máy, c&# theo &# trình quen thu&# c mà đi. V&# đ&# n tr&# &# c nhà, tôi b&# xe ngoài ng&#, đi b&# vô. V&# tôi ch&# y ra, ng&# c nhiên; «Sao v&# v&# y anh?». Tôi không nói đ&# &# c gì h&# t, ch&# g&# c đ&# u vào vai v&# tôi r&# i b&# t khóc. V&# tôi ch&# a bi&# t nh&# ng gì đã xảy ra nh&# ng ch&# c nàng đoán đ&# &# c r&# ng tôi ph&# i đau kh&# &# m m&# i phát khóc nh&# v&# y. Cho nên nàng v&# a đ&# a tay vu&# t vu&# t &# ng tôi v&# a nói, gi&# ng đ&# y c&# m xúc; «&# ...Khóc đi anh! Khóc đi!»

Ngày đó, tháng t&# năm 1975...Đúng là ngày n&# y!